

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **město Hodonín**, se sídlem Masarykovo nám. 53/1, Hodonín, proti žalovanému: **Státní fond životního prostředí ČR**, se sídlem Kaplanova 1931/1, Praha 11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2025, č. j. 10 A 116/2024-50,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě **3 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku označenému v záhlaví kasační stížnost. Spor se zde týká jemu poskytnuté dotace a konkrétně vychází z toho, že žalovaný oznámením ze dne 31. 5. 2023, č. j. SFZP 272994/2023 navrhl finanční opravu ve výši 5 % z celkové možné částky dotace použité na financování veřejné zakázky „Návštěvnické středisko NPP Hodonínská Důbrava – Dům přírody Hodonínské Důbravy – rekonstrukce objektu centra ekologické výchovy.“ Důvodem navržené úpravy bylo stěžovatelovo porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, konkrétně zásad přiměřenosti a zákazu diskriminace dle § 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Dopustit se ho měl tím, že nepřiměřeně a diskriminačně nastavil požadavky na technickou kvalifikaci dodavatelů příliš úzce, čímž znemožnil účast různých potenciálních dodavatelů. Stěžovatel s návrhem opravy nesouhlasil, avšak ředitel žalovaného navrženou opravu potvrdil rozhodnutím ze dne 30. 9. 2024, č. j. SFZP 372425/2024. Žalobce (stěžovatel) se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze, který ji napadeným rozsudkem zamítl.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti polemizuje se závěry městského soudu a správních orgánů a v jejím závěru pak uvádí, že vzhledem k tomu, že výsledek řízení o kasační stížnosti může mít vliv na rozhodnutí v související věci vedené Finančním úřadem – řízení o porušení rozpočtové kázně, navrhuje, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku přes výzvu soudu nevyjádřil.

[4] Nejvyšší správní soud k uvedenému návrhu předně uvádí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), avšak tento soud jej může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Kromě formální podmínky, jíž je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má stěžovatel (např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013-11). Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti věci. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozhodnutí aprobevovaného rozsudkem krajského soudu. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebemírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

[6] V nynější věci Nejvyšší správní soud nepovažuje za splněnou hned první z výše uvedených podmínek. Stěžovatel v odůvodnění návrhu uvádí pouze jediný důvod, a to hrozbu vydání dalšího souvisejícího správního rozhodnutí (v řízení o porušení rozpočtové kázně). Stěžovatel však oproti požadavkům shora uvedené judikatury nijak konkrétně netvrdí (tím spíše ani neosvědčuje) skutečnosti, pro které by bylo možno o přiznání odkladného účinku vůbec uvažovat. Není zřejmé, o jaké řízení se konkrétně jedná a jaké konkrétní mohou být jeho důsledky pro stěžovatele (nelze tedy hodnotit příčinnou souvislost, podobu újmy a tím spíše pak ne ani její intenzitu pro stěžovatele). Pokud by snad argumentace stěžovatele mířila (šířeji) k tomu, že může nastat riziko existence protichůdných správních rozhodnutí, lze k tomu dodat, že v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu ani hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci sama o sobě není důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. aktuálně v dotačních věcech např. usnesení NSS ze dne 5. 4. 2023, č. j. 4 Afs 71/2023-56; či ze dne 14. 3. 2023, č. j. 9 Afs 9/2023-36). Uvedené lze obdobně vztáhnout i na situaci, v níž se jedná o rozhodnutí v různých věcech, které spolu ale souvisí. V obecné rovině lze ostatně dodat, že správní orgány jsou pro obdobné situace vybaveny též možností přerušit řízení (§ 64 správního řádu). Smyslem institutu přerušení řízení je mj. právě umožnit správnímu orgánu vyčkat na rozhodnutí jiného orgánu, které může mít

pokračování

v dané věci významný vliv (např. rozsudek NSS ze dne 14. 9. 2020, č. j. 5 As 393/2019-48, bod 13). S ohledem na shora uvedené proto újma, která by mohla stěžovateli hrozit, není za daných okolností v souladu s požadavky citované judikatury konkrétní, ale spíše hypotetická. Stěžovatel výše uvedeným požadavkům na tvrzení a osvědčení skutečností týkajících se hrozící újmy svými zcela obecnými tvrzeními nedostál.

[7] Jelikož není splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud se dále nezabýval naplněním podmínek dalších, a návrh na přiznání odkladného účinku proto zamítl. Tím však žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé. Lze dodat, že usnesení o odkladném účinku žaloby s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[8] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32], přičemž poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[9] Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1070309125.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II.:

Nebude-li soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

V Brně dne 3. června 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu